ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଛଅଟିଏ

ବିଚାରର ଉନ୍ମୋଚନ: 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ – ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବିଶ୍ଳେଷଣ

Jeff Pippenger
2024-02-29

ଜୀବମାନଙ୍କର ତଦନ୍ତାତ୍ମକ ବିଚାର 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନାତ୍ମକ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ବିଚାରର ସେହି ଦୁଇ ଅବଧି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ଚୁକ୍ତିର ତୃତୀୟ ଦୂତ ଓ ତୃତୀୟ ଏଲିୟଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ; ଏହାହିଁ ସେହି ଏଲିୟ-ଦୂତଙ୍କର ସମାପ୍ତି, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ହୋଇଥିଲା।

ନିୟମର ଦୂତଙ୍କ ପୂରଣରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାବ୍ଦିକ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଦୁଇଥର ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ଦେହ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ଶାବ୍ଦିକ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ମନ୍ଦିରର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଅରଣ୍ୟର ତମ୍ବୁ-ମନ୍ଦିରରୁ, ପରେ ସୋଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ତାହାପରେ ବାବିଲୋନର ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସ ପରେ ପୁନଃନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର, ଏବଂ ହେରୋଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି କରାଯାଇଥିବା ପୁନର୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରେ ସେହି ଏକେଇ ମନ୍ଦିର।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଉପସ୍ଥିତି ତମ୍ବୁ-ମନ୍ଦିର ଏବଂ ସୋଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦିତ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପରେ ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ନୁହେଁ; ତଥାପି, ସେହି ପୁନର୍ଗଠିତ ମନ୍ଦିର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଉପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦିତ ହୋଇଥିଲା। ହେରୋଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ଗଠିତ ମନ୍ଦିରର ଇତିହାସରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂରଣରେ ଦୁଇଥର ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରକୁ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଘର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାକୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଘର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ। 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ, ମଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ, ସେ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ, ଏପରିଭାବେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଦେଲେ। ପରେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ତୃତୀୟ ଦୂତରୂପେ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେପରି ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବିଶ୍ୱାସର ଅଭାବରେ ଥିଲା।

୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ଆଗମନ କଲେ; ସେହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୟରେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧିତ କରାଯାଇବାବେଳେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଅନୁମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ସେମାନେ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି। ସେହି ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରଖାଯାଇଲେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ, ଅନ୍ତ୍ୟକାଳରେ ଅନୁମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ୍ୟର ସନ୍ଦେଶ, ସେହି ପଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଚୁଆଳିଶତମ ପଦ୍ୟରେ "ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଓ ଉତ୍ତରଦିଗରୁ ସମ୍ବାଦ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ସେହିଟି ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତରର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତର କ୍ରମଶଃ ଇସ୍ଲାମ ଓ ପାପାତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସନ୍ଦେଶ ରୂପେ ସେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରୁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନକଲ କରିଥାଏ। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ଇସ୍ଲାମକୁ (ପୂର୍ବ) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ (ଉତ୍ତର) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟା। ସେହି ଦୁଇଟି ୱେମାର୍କ୍‌ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେପରି ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଗଧା ଓ ସିଂହର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ଯେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟା। "ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଓ ଉତ୍ତରଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ସମାଚାର" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଯାହା ପାପାସୀୟ ଶକ୍ତିକୁ କ୍ରୋଧିତ କରେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶେଷ ନିର୍ଯାତନାର ଆରମ୍ଭ କରେ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ସେହି ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍‌ଲାମ ହଠାତ୍ ଆଘାତ କରେ। ସେହି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଆକ୍ରମଣ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଏବଂ ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରେ; ଏହିପରି, ଡ୍ରାଗନ, ପଶୁ ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ତ୍ରିଗୁଣ ସଂଘର ଅଧୀନତାରେ ଇସ୍‌ଲାମ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରେରକ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇ ଦେଇଥାଏ।

ତୃତୀୟ ଏଲିୟାହ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସରେ, ତୃତୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଡ୍ରାଗନ୍, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ପାପାଲ୍‌ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନର ଉପାସନା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାରେ ଈଶ୍ୱର ଯେ ନ୍ୟାୟର ସାଧନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଇସ୍ଲାମ ସେହି ସାଧନ ଅଟେ। ଯେପରି ତିନୋଟି ରୋମ, ତିନୋଟି ବାବିଲନ୍, ତିନୋଟି ଏଲିୟାହ୍‌ଏବଂ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ମାମଲାରେ ଅଛି, ସେପରି ତୃତୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମଧ୍ୟ ତିନୋଟି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ।

> ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଶୁଣିଲି, ଏକ ଦୂତ ଆକାଶର ମଧ୍ୟଭାଗ ଦିଆରେ ଉଡୁଥିବାବେଳେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହୁଛି, "ହାୟ, ହାୟ, ହାୟ, ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, କାରଣ ସେହି ଅନ୍ୟ ତିନି ଦୂତଙ୍କ ତୂରୀର ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଯିବାକୁ ଅଛି!" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:13।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ମିଥଙ୍କ ପୁସ୍ତକ, Daniel and Revelation, କୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଥିବା ଉଚିତ; ଯଦ୍ୟପି ସେ ଏହାକୁ ମୁଁ ଏମାତ୍ର ଯେପରି ସରାସରି ଲେଖିଛି ସେପରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ କହିନଥିଲେ, ତଥାପି ତାଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ସେହି ସତ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି।

> "ପ୍ରଭୁ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ପୁସ୍ତକ-ପ୍ରଚାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ଧାରଣ କରୁଥିବା ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାର ହୋଇପାରିବ। ଜଗତର ଲୋକମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ସମୟର ଚିହ୍ନମାନେ ପୂରଣ ହେଉଛି। ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସେହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଆନ୍ତୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନାଲୋକିତ କରିବ। Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, ଏବଂ The Desire of Ages ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଗତର ପାଖକୁ ଯିବା ଉଚିତ। Daniel and Revelation ଭିତରେ ନିହିତ ମହାନ ଶିକ୍ଷା ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ଅନେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗ୍ରହପୂର୍ବକ ପଢ଼ାଯାଇଛି। ଏହି ପୁସ୍ତକ ଅନେକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ଜ୍ଞାନରେ ଆଣିବାର ଉପାୟ ହୋଇଛି। Thoughts on Daniel and the Revelation ର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ଯାହା କିଛି କରାଯାଇପାରେ, ସେସବୁ କରାଯିବା ଉଚିତ। ଏହାର ସ୍ଥାନ ନେଇପାରିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ। ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହସ୍ତ।"
>
> "ଯେମାନେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ସତ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ହେବ। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ପ୍ରଶ୍ନମାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି। ଆମ ପାଖରେ ହାରାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱର ନ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଆମେ ଏପରି ତୁଚ୍ଛ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବାକୁ ଦିଅଁ, ଯାହା ବିଶ୍ୱକୁ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ।" Manuscript Releases, volume 21, 444.

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ନିତ୍ୟ" ବିଷୟରେ ଥିବା ମିଲେରୀୟ ମତକୁ ଯେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନେ ଯେହି ପୁସ୍ତକକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ସେହି ପୁସ୍ତକକୁ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହସ୍ତ" ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଇଥିଲା। ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତେବେ ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସ୍ୱ ୟଂ ସେହି ପୁସ୍ତ କଟିର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସେହି ପୁସ୍ତ କଟି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କରେ "ନିତ୍ୟ " ବିଷୟର "ନୂତନ" ମତକୁ ପ୍ର ଚାର କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଆକ୍ର ମଣର କେନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦ ୁ ଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ଲେଖନ କରି "ନିତ୍ୟ " ବିଷୟର ସଠିକ୍ ମତକୁ ଅପସାରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛ । କରୁଥିଲେ।

ଡାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ଦୈନିକ" ବିଷୟକ ବିଦ୍ରୋହର ଦୁଇଜଣ ପ୍ରମୁଖ ନେତାଙ୍କୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାବେଳେ, ସେ ପ୍ରାୟତଃ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର (ପ୍ରେସକଟ୍ ଏବଂ ଡାନିଏଲ୍ସ) "କାରଣରୁ ପରିଣାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁକ୍ତି କରିବାର" କ୍ଷମତା ନଥିଲା। ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଐତିହାସିକ ପୁନର୍ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମସ୍ୟାରେ ପୀଡ଼ିତ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୁଅନ୍ତି।

୧୮୪୪ ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ବିଦ୍ରୋହର ଇତିହାସ ସାରା ଯେଉଁ ପ୍ରମୁଖ ପୁରୁଷମାନେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜସ୍ୱ ଅନୁଭବର କୌଣସି ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ "the daily" ବିଷୟକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା "effect," ଏବଂ "the daily" ବିଷୟରେ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ଥିଲା "cause।" ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସଂଶୋଧନବାଦୀମାନେ ଅଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଥାନ୍ତି ଯେ ଆଡଭେଣ୍ଟ ଇତିହାସର ସେହି ସମସ୍ତ ଐତିହାସିକ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ବିଦ୍ରୋହରେ ଥିଲେ ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କର ସଂଶୋଧିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ କେବେବି ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୁଏ ନାହିଁ। ସେମାନେ "effect"କୁ ବିଦ୍ରୋହ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରୁନଥିବାକାରଣରୁ, "cause" ଖୋଜିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି।

> ଯେପରି ପକ୍ଷୀ ଭ୍ରମଣ କରିକରି ଯାଏ, ଏବଂ ଯେପରି ଅବାବିଲ ଉଡ଼ିଉଡ଼ି ଯାଏ, ସେପରି ଅକାରଣ ଶାପ ଆସିବ ନାହିଁ। ହିତୋପଦେଶ 22:6।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ଥିବେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାର କାରଣକୁ ଖୋଜିବାକୁ ଥିବେ। ପରେ ସେମାନେ ସେହି କାରଣର ପ୍ରତିକାର କରିବାକୁ ଥିବେ। ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆଖାନଙ୍କ କାହାଣୀ ଉପରେ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି।

> "ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ଏଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳକ ଲୋକ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାପକୁ ସେ କିପରି ଦେଖନ୍ତି। ଯେମାନଙ୍କୁ ସେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରକାଶମାନ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ହେବାର ସମ୍ମାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରି, ଏବଂ ତଥାପି ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରିବାକୁ ସାହସ କରିବେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହେବେ। ସେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ ଓ ପାପ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେବେ ହାଲୁକାଭାବରେ ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସେ ଆମକୁ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାପ ଦେଖାଯାଏ, ସେମାନେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଦୃଢ଼ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରି ସେହି ପାପକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର କରିଦେବା ଉଚିତ, ଯେଣୁ ତାଙ୍କର ଅପ୍ରସନ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ନ ବସେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଜନମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଅନୁଦୃଷ୍ଟ କରି ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କର ଅପ୍ରସନ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିବ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ, ଏକ ସମୁଦାୟ ଭାବେ, ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଗଣାଯିବେ। ଅତୀତରେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବହାରରେ ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଯେ, କଳିସିଆକୁ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଦୋଷମାନରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା କେତେ ଆବଶ୍ୟକ। ଏକମାତ୍ର ପାପୀ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରସାର କରିପାରେ, ଯାହା ସମସ୍ତ ସଭାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦେଇପାରେ। ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ଧକାର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛାଇଯାଉଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାର କାରଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗଭୀର ନମ୍ରତା ଓ ଆତ୍ମ-ଅବମାନନା ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ଉଚିତ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଶୋକାକୁଳ କରୁଥିବା ସେହି ଦୋଷମାନ ଖୋଜି ବାହାର କରାଯାଇ ଦୂର କରାଯାଏ।"

> "ଇଶ୍ୱ ର ମୋତେ ଦେଖାଇଥିବା ଯେ ଅନ୍ୟ ାୟଗୁଡ଼ିକ ଅବସ୍ଥ ିତ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଭତ୍ସ ର୍ନା କରିଥିବାରୁ ଆମ ବିରୋଧରେ ଯେ ପକ୍ଷ ପାତ ଉତ୍ପ ନ୍ନ ହୋଇଛି, ଏବଂ କଠୋରତା ଓ କଡ଼ାଇର ଯେ ଆର୍ତ୍ତ ନାଦ ଉଠାଯାଇଛି, ତାହା

ଅନ୍ୟାୟ। ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ କହିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ନିରବ ରହିବୁ ନାହିଁ। ଯଦି ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଉଦାସୀନ ରହି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପାପୀଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ ଓ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସମାନରୂପେ ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି ଓ ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପ୍ରସନ୍ନତା ଭୋଗ କରିବେ; କାରଣ ଦୋଷୀମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରାଯିବ। ଦର୍ଶନରେ ମୋତେ ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଦେଖାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟାୟ ଓ ପାପ ସହିତ ଯଥାଚିତ୍ ବ୍ୟବହାର ନ କରିବାର ଅବହେଳା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପ୍ରସନ୍ନତା ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଛି। ଯେମାନେ ଏହି ଅନ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହଜସୁଭାବୀ ଓ ସୁମଧୁର ସ୍ୱଭାବର ବୋଲି ଭାବିଥିଲେ, କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ରସମ୍ମତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରୁ ପଛୁଆଇଥିଲେ। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଭାବନାକୁ ରୁଚିକର ନ ଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଏଡ଼ିଯାଇଥିଲେ।" Testimonies, volume 3, 265.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିବା ନେତାମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ଏହି ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହରେ ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପଦକ୍ରମମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି—ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭବର କୌଣସି ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସେମାନେ "the daily" ବିଷୟରେ ଥିବା ଭ୍ରାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଏହା ସତ୍ୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସ୍ମିଥଙ୍କର ପୁସ୍ତକ, ଯଦ୍ୟପି ଏହା ପ୍ରେରିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏଥିରେ କିଛି ଶାସ୍ତ୍ରସମ୍ମତ ସମସ୍ୟା ରହିଛି, ତଥାପି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କର ବୁଝାପଡ଼ାର ଏକ ଅତ୍ୟୁତ୍କୃଷ୍ଟ ସାରାଂଶ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ପ୍ରଥମ ଛଅଟି ତୂରୀର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଛୁ। ଆମେ ତିନୋଟି "Woes"ର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗକୁ ବିଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବାବେଳେ, ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ Daniel and Revelation ରୁ ସ୍ମିଥଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ।

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲର୍ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାନ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ଷୋଡଶରୁ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଭୁଲ୍ ଥିଲା, କାରଣ ଇତିହାସରେ ସେ ଏମିତି ଏକ ଦୃଷ୍ଟିସ୍ଥାନରେ ନଥିଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ସେ ଦେଖିପାରନ୍ତା ଯେ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ଦୁଇଟି ନୁହେଁ, ବରଂ ତିନୋଟି ଅଛି। ତାଙ୍କର ମହାନ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟରୁ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରେ ଥିଲା।

"ପ୍ରଚାରକମାନେ ଓ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକକୁ ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକଠାରୁ କମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଦେଖିଆସିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଏହି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ବାସ କରିବାକୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶେଷ ଉପକାର ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରକାଶନ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତି ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ପରିଚାଳନା କରିବ। ଈଶ୍ୱର ୱିଲିୟମ ମିଲରଙ୍କ ମନକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ତାଙ୍କୁ ମହାନ ଆଲୋକ ଦେଲେ।" Early Writings, 231.

ମିଲର ନିମ୍ନରୂପେ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ, ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ, ତୂରୀମାନଙ୍କ ଏବଂ ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନିଜର ବୁଝାମଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

"ଆସିଆର ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ତାଙ୍କର ସାତ ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥାରେ ଏକ ଇତିହାସ—ତାହାର ସମସ୍ତ ବକ୍ରତା ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ତାହାର ସମସ୍ତ ସମୃଦ୍ଧି ଓ ବିପଦର ଅବସ୍ଥାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦିନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଗତର ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ସାତଟି ମୋହର ହେଉଛି ମଣ୍ଡଳୀକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ପୃଥିବୀର ଶକ୍ତିମାନ୍ତମାନେ ଓ ରାଜାମାନେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟବିହାରମାନଙ୍କର ଇତିହାସ, ଏବଂ ସେହି ସମୟସୀମାରେ ନିଜ ଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ଇତିହାସ। ସାତଟି ତୂରୀ ହେଉଛି ପୃଥିବୀ ଉପରେ, କିମ୍ବା ରୋମୀୟ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ, ପ୍ରେରିତ ସାତଟି ବିଶେଷ ଓ ଗୁରୁତର ବିଚାରଦଣ୍ଡର ଇତିହାସ। ଏବଂ ସାତଟି ପାତ୍ର ହେଉଛି ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ରୋମ ଉପରେ ପ୍ରେରିତ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀ। ଏହାମାନଙ୍କ ସହ ଆହୁରି ଅନେକ ଘଟଣା ମିଶିଥାଏ, ଉପନଦୀମାନଙ୍କ ପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଥିରେ ବୁଣି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମହାନଦୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛି, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଆମକୁ ଅନନ୍ତତାର ସାଗରରେ ନେଇ ଶେଷ ହୁଏ।"

> "ମୋ ପାଇଁ, ଏହାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯୋହନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପରିକଳ୍ପନା ଅଟେ। ଏବଂ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ବ୍ୟବହୃତ ଚିତ୍ରରୂପ ଓ ରୂପକଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତେ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ନିଜେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଲେଖନରେ ଖୋଜିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ହେବ। ଏହିକାରଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, କୌଣସି ଏକ ଅଂଶର ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମଗ୍ର ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି।" William Miller, Miller's Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

ଯେପରି ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତ, ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ବିଚାରରେ ଏକ ବାହ୍ୟ ଇତିହାସଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ତୃତୀୟ ଏଲିୟାଙ୍କ ବିପରୀତ, ଚର୍ଚ୍ଚର ବିଚାରର ଆନ୍ତରିକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହିପରି ଚର୍ଚ୍ଚମାନ ଏବଂ ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ବୁଝାମଣା ଏହି ସମାନ ଆନ୍ତରିକ-ବାହ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲା।

> "ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ୪ର୍ଥ, ୫ମ, ଏବଂ ୬ଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମର ଧ୍ୟାନାକର୍ଷଣ ପାଇଁ ମୋହରଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ମୋହରମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ୬ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ୮:୧ରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି। ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଏଗୁଡ଼ିକ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆରମ୍ଭରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଆବରଣ କରେ।"
>
> "ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଯେଉଁଠାରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ସେଠାରେ ସାତଟି ମୋହର ତାହାର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସର ମହାନ ଘଟଣାବଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଏ।" Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

ଉରିଆହ ସ୍ମିଥ୍ ଚର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକର ଆନ୍ତରିକ ଓ ବାହ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷୟରେ ମିଲରାଇଟ୍ ବୁଝାମଣାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସମାନଙ୍କର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଏକ ସଦୃଶ ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି।

> "ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିସିୟାମାନଙ୍କୁ, ମୋହରମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କୁ, କିମ୍ବା ଜୀବମାନଙ୍କୁ, ସେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକେ ସମୟାବଧିକୁ ଆବୃତ କରୁଥିବା ବୋଲି ତୁଳନୀୟ ହୁଅନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରି ଆସିଛୁ। ମୋହର ସଂଖ୍ୟାରେ ସାତଟି, କିନ୍ତୁ ପଶୁ, ମାତ୍ର ଚାରିଟି। ଏବଂ ଏଠାରେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ହୋଇପାରେ ଯେ, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ତୃତୀୟ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ତୃତୀୟ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ପଶୁମାନେ 'ଆସ ଏବଂ ଦେଖ' ବୋଲି କହୁଥିବା ଶୁଣାଯାଏ; କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମ, ଷଷ୍ଠ ଏବଂ ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଲେ, ସେହିପରି କୌଣସି ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ ନାହିଁ। ଏହିପରି ଶେଷ ତିନୋଟି କଳିସିୟା ଏବଂ ଶେଷ ତିନୋଟି ମୋହର ମଧ୍ୟ, ଏକେ ସମୟାବଧିକୁ ଆବୃତ କରୁଥିବା ରୂପେ, ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି କଳିସିୟା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମୋହର ଯେପରି ତୁଳନୀୟ, ସେପରି ତୁଳନୀୟ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ, ଯେପରି ଆମେ ଦେଖାଇଛୁ, କଳିସିୟାମାନେ, ମୋହରମାନେ ଏବଂ ପଶୁମାନେ ପ୍ରାୟ 1800 ବର୍ଷର ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଅର୍ଧଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ପୂର୍ବକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ଏକେ ସମୟାବଧିକୁ ଆବୃତ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ପରସ୍ପର ସହମତ ଅଟନ୍ତି।" James White, Review and Herald, February 12, 1857.

ଆମେ ସେଇମାତ୍ର ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ତିନିଜଣ ପ୍ରମୁଖ ଅଗ୍ରଦୂତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କଲୁ। ଏହି ତିନିଜଣେ "the daily" ବିଷୟରେ ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ସତ୍ୟର ରୂପରେଖା ମଧ୍ୟରେ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର, ମୋହରମାନଙ୍କର, ଏବଂ ତୂର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ସାରାଂଶମୂଳକ ଚିତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ମିଲରଙ୍କୁ ବୁଝିବା ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଇଥିଲା।

> "ଯେତେବେଳେ ଏମିତି ଲୋକମାନେ ଆସନ୍ତି, ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ଭିତ୍ତିରୁ ଗୋଟିଏ ପିନ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ସରାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତେବେ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିବା ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମୃତ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କ ଲେଖାର ପୁନର୍ମୁଦ୍ରଣ ଦ୍ୱାରା କଥା କହନ୍ତୁ। ଈଶ୍ୱର ଯେପରି ସେହି ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ପଥରେ ପଦେ ପଦେ

> ନେଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେପରି ସେ ଯେ ଦିବ୍ୟ ଆଲୋକର କିରଣମାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କର। ଏହି ସତ୍ୟ ସମୟ ଓ ପରୀକ୍ଷାର କସୋଟିରେ ଅଟଳ ରହିବ।" Manuscript Release, 760, 10.

୨ହିତ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତ ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଅବତରିଲେ ଏବଂ ଯେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରି ସେହି ଅନ୍ନକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ—ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରିଥିଲା—ସେମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟର "ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ" ନିକଟକୁ ପୁନଃ ନେଇଯିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କୁ ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ଯେଣିକି ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ୧୮୪୦ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିମ୍ନକୁ ଆଣିଥିଲା, ତାହା କେବଳ ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ସେହି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ସେହି ଇତିହାସର ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଆବିଷ୍କାର କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ୧୭୯୮ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅଚାଳିଶି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ।

ସେହି ଇତିହାସ ଆବର୍ଜନା ଏବଂ ନକଲି ମୁଦ୍ରା ଓ ରତ୍ନଦ୍ୱାରା ଢାକି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସକୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତିଷ୍ଠ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବାଲୁକା ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା, ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରର ଶିଳା ଉପରେ ନୁହେଁ। ଏହା ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ ଥିଲା, ସେହି ଇତିହାସରେ ଯେଉଁଠାରେ, ପେତ୍ରସ ଯେପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ମିଲରାଇଟମାନେ, "ଯେମାନେ ପୂର୍ବେ ଜନସମୂହ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ" ପରେ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜନସମୂହ" ହେଲେ, ଏବଂ "ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକବର୍ଗ" ଭାବେ ଉତ୍ଥିତ ଏବଂ ଗଢ଼ି ତୋଳାଯାଇଥିଲେ। ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଅବତରଣ କଲେ, ଏବଂ ମିଲରାଇଟ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ଥାପନର ଇତିହାସର "ମନ୍ଦିର"କୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ୟଦିନର ଜନମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଲେ। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପୂର୍ବବାଣୀ କରିଥିଲା ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯୋଶିୟ ନାମକ ଜଣେ ମଣିଷଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବେ, (ଯାହାର ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଭିତ୍ତି)।

ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଶୀୟଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ମନ୍ଦିରର ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ମରାମତି ଓ ପରିଶୋଧନର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ "ମୋଶାଙ୍କର ଶାପ" ଆବିଷ୍କୃତ ହେଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଯୋଶୀୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଢ଼ାଗଲା, ସେତେବେଳେ ତାହା ଯୋଶୀୟଙ୍କ ସୁଧାରଣାକୁ ଆଣିଲା। ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ "ସାତ କାଳ"ର ପୁନରାବିଷ୍କାର ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବରେ, ଆମେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ସେହି ଅଧ୍ୟୟନ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

> "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସାତାନଙ୍କ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ନରକୀୟ ଛାୟା ତାଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ଓ ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅବରୋଧ କରିଦେବ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହେବେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯାହା ଈଶ୍ୱର ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଜଖରିୟାର ୩ ଓ ୪ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଏବଂ ୪:୧୨–୧୪ରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି: 'ମୁଁ ପୁଣି ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ଏହି ଦୁଇଟି ଜୀତ ଶାଖା କ'ଣ, ଯେମାନେ ଏହି ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀ ଦ୍ୱାରା ନିଜମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲକୁ ଖାଲି କରୁଛନ୍ତି? ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମେ ଏଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଜାଣୁନାହଁ କି? ମୁଁ କହିଲି, ନାହିଁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, ଏମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ, ଯେମାନେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି।'"

> "ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସାଧନ-ସୁବିଧାର ଅଭାବ ନାହିଁ। ଆମର ବିଶ୍ୱାସହୀନତା, ଆମର ପୃଥିବୀସକ୍ତି, ଆମର ତୁଚ୍ଛ କଥାବାର୍ତ୍ତା, ଆମର ଅବିଶ୍ୱାସ—ଯାହା ଆମର କଥୋପକଥନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ—ଏହି ସବୁ କାରଣରୁ ଅନ୍ଧକାର ଛାୟାମାନେ ଆମକୁ ଘେରି ଆସନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବଚନରେ କିମ୍ବା ଚରିତ୍ରରେ ସେହି ସର୍ବାଙ୍ଗସୁନ୍ଦର, ଏବଂ ଦଶ ହଜାର ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ନିରର୍ଥକତା ପ୍ରତି ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା। ତାହା

ପାଇଁ ଅତ୍ୟ କ୍ସ   କରିପାରନ୍ତି। ଆମର ଅଳ୍ପ ଦୃଷ୍ଟି ଛାୟାକୁ ଦେଖେ, କିନ୍ତୁ   ତାହାର ପରେ ଥିବା ମହିମାକୁ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ। ଦୂତମାନେ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହା ଏକ କ୍ରୋଧିତ ଘୋଡ଼ାରୂପେ ଚିତ୍ରିତ, ଯେଉଁଥି ଛୁଟି ପଳାଇ ସମଗ୍ର   ପୃଥିବୀର ମୁହାଁଉପରେ ଧାଇଁଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ଏବଂ ନିଜ ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବହନ କରୁଛି।"

"ଆମେ କି ନିତ୍ୟ ଜଗତର ସେହି ସୀମାନ୍ତରେ ହିଁ ଶୁଇ ରହିବୁ? ଆମେ କି ମନ୍ଦ, ଶୀତଳ ଓ ମୃତସଦୃଶ ହେଇ ରହିବୁ? ହାୟ, ଯେ ଆମର ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉ, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଇ ଜୀବନ୍ତ ହେବେ। ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ପଥ ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଦ୍ୱାର କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ, ତାହାର ପ୍ରଶସ୍ତତାର କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.